

სასოფლო-ეკონომიკური

მაზეთის ფასი:

მაკაონი ტილისში	მაკაონი ტილისში	მან.
და ვარეშე ადგილებში:		
პროის წლისა — 7 მან.	— 6	
ჩახუბის წლისა — 4 —	— 3 — 50 კ.	
სამის თვისა — 2 მ. 50 კ.	— 2 —	

პირველი წელიწადი

ბამოლის სამშობლოთი.

ხელი-სამოყვარა მიიღება:

ტილისის „სასოფლო-ეკონომიკური“ რედაქციის კანტორაში, მელიქიშვილის და ქაშ. სტამბაში, ხანის ქუჩაზე, თ. მებუღის სახლში, პოლიციის გვერდით.

ტილისის გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: В. Ткачов, въ контору редакци „СЕЛЬСКОЙ ГАЗЕТЫ“, при типографіи Мелікова и К.-а.

შოველ გვარი განცხადებანი სასოფლო-სამართლებრივ და აგრეთვე გლეხებისა დაიბეჭდება უფასოდ, და უნდა გამოიგზავნოს ვაჭრის კანტორაში, რომელიც იმყოფება ტილისში, მელიქიშვილის და ქაშ. სტამბაში.

№ 39. სამშობლო.

I.

26 ნოემბერს 1868 წ.

შინაბარსი:

— მუსიკალური ნაწილი: დასახნული სესხის სანგარიშებელი მავალითი. — არა ოფიციალური ნაწილი. — საოჯახო ცნობები. — რამდენიმე სიბუჯე მიწის გასუქებაზე. — ნიშნები რომლებითაც განიხივება ვაჭრის საქონელი სამუშაოდ. — საღმრთო ისტორია.

ოფიციალური ნაწილი.

დასახნული სესხის საანგარიშებელი მავალითი

როდესაც გლეხები ნადელში ფულით აღივსნენ გადასახადს, მაშინ ნადელის დასახნული სესხი აღირიცხება 45 მუხლისამებრ ნაკაზისა დასხნაზე.

ამ საფუძვლით აღრიცხული სათაენო ფული შეადგენს მთელს დასახნულს სესხს, თუ რომ ეს გამოანგარიშებული ფული მეტი არ არის ვიდრე სესხის ზომასზე, რომელიც განმარტებულია 46 და 47 მუხლებში; წინააღმდეგ შემთხვევაში დასახნული სესხის სიერაცე თითო დღიურის სანავე მიწის ანგარიშით არ გადაემატება ზემოაღნიშნულ მუხლში დაწესებულ ფულს.

ხოლო როდესაც გლეხები დებულების ოქმისამებრ ნადელში იხდიან ხარჯს სამოსახლოთათვის ფულით და ველის მიწებისათვის მოსახლეთ, მაშინ ერთი ნაწილი სესხისა სამოსახლო მიწებზე აღირიცხება 45 მუხლის თანახმად, დანარჩენი ნაწილი სესხისა, რომელიც ველის მიწებისათვის ერგებათ, განიარტება ნაკაზის 48 და 49 მუხლის თანახმად.

1, მთქვით, ერთს სოფელში ერთი მებატონი

ნის მამულზე სახლობს სამი კომლი, რომელთაც ჰსურთ მებატონის ნებართვით შეიძინონ მთავრობის შემწევობით ყველა ადგილები, როგორც სასახლარო, აგრეთვე ველის მიწები, რომელიცა დებულების ოქმით მიცემული აქვთ, მუდამ სამუშაოთა.

პირველ გლეხს სამოსახლო მიწა ექვსასი კვადრატის საყენი აქვს და ველის მიწები: სარწყავი ორი დღიური, ურწყავი, მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერი სამი დღიური და ურწყავი ხუთი დღიური.

მეორე გლეხს სამოსახლო მიწა ოთხასი კვადრატის საყენი და ველის მიწები: სარწყავი ორი ნახევარი დღიური, ურწყავი, მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერი ორი და სამი მეოთხედის დღიურისა და ურწყავი რვა დღიური.

მესამე გლეხსაც სამოსახლო მიწა ათას-ორასი კვადრატის საყენი და ველის მიწები: სარწყავი სამი დღიური, ურწყავი მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერი ორი და ერთი მეოთხედის დღიურისა და ურწყავი ცხრა და ნახევარი დღიურისა.

მს გლეხები დებულების ოქმით იხდიან გადასახადს ფულითა და ვალდებულნი არიან ყოველ წლებში მებატონს აღიონ, — პირველმა გლეხმა სამოსახლოზე მანეთ ნახევარი და ველის მიწებზე: სარწყავზე ყოველ დღიურში სამ-სამი მანეთი, ურწყავზე, მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერზე მანეთი

და სამ აბაზ უზალთუნ და ურწყავზე ემეზაბა.

მეორე გლეხი — სამოსახლო მიწებზე აღივსნითო მანეთს და ველის მიწებზე თითო დღიურისაზე, — სარწყავზე ცხრა აბაზს, ურწყავზე მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერზე ცხრა აბაზს და ურწყავზე ოთხ აბაზ უზალთუნს.

მესამე გლეხიც — სამოსახლოთათვის აღივსნით სამ-სამ მანეთსა და ველის მიწებზე თითო დღიურისაზე სარწყავში რვა აბაზს, ურწყავში მაგრამ განსაკუთრებით ნაყოფიერში მანეთ ნახევარს და ურწყავში ოთხ აბაზს.

ახლა უნდა შეიტყუთ რამდენი სესხის იმედი უნდა ჰქონდეს მთავრობისაგან გლეხებს და მებატონებს?

დასახნულ სესხის სანგარიშებლათ, ნაკაზის 45 მუხლის ძალით წლის გადასახადი ექვსი პროცენტის (სარგებლის) კვალობაზე თანეთ იქცევა, ესე იგი წლის გადასახადი ექვსმეტყვარ და ორ მესამედჯერ უნდა გამოავლდეს. ამისთვის პირველი გლეხის წლის გადასახადი თანეთ ნაქცევი შეადგენს სამოსახლოზე (1 მ. 50 კა. $\times 16\frac{2}{3}$) — ოცდ ხუთ მანეთსა, რომელიცა მიცემა გლეხს სესხსა, რადგან წლის გადასახადი მანეთი და თო შორი ადგილობრივის წესდებულების 143 მუხლის თანახმად დღებულა და ყოველი დღიური სარწყავ ველის მიწაზე (3 მ. $\times 16\frac{2}{3}$) — ხუთი თუმანი, ურწყავზე მაგრამ განსა-

კუთრებით ნაყოფიერ მიწაზე (1,70×16³/₅—
 ოცდა რვა მანეთი და 33¹/₅) კაპეცი და ურ-
 წყავეზ ოცი მანეთი.—ხაზო რადგან დლიურ
 სარწყავ მიწაში და განსაკუთრებით ნაყოფი-
 ფერის ურწყავ მიწაში მშენებელი ეს თავნი
 მეტია ნაკაბის 46 მუხლში განმარტებულს თა-
 ენზე, ამისთვის დასახნელი სესხი მიეცემათ
 მხოლოდ იმდენ რამდენიც ზომასწავლებულ
 მუხლშია ნაჩვენები; ესე იგი ყოველ დლიურ
 სარწყავ მიწაზე სამი თუმანი და ურწყავეზ
 თუმან ნახევარი. ამ სახით ორი დღის სარ-
 ყვავ მიწაზე ერგება ექვსი თუმანი და ხუთი
 დღის ურწყავ მიწაზე შვიდ თუმან ნახევარი.
 მეორე რადგან განსაკუთრებით ნაყოფიერს
 ურწყავს მიწაზე თავნი შეადგენს ოცდა რვა
 შანეთს და 33¹/₅—კაპეცი და ჯურღის იმდენს,
 რამდენიც 46 მუხლში დადებული, ამისთვის
 ნაკაბის 45 მუხლის ძალით ამ ფულით უნდა
 აღირიცხოს დასახნელი სესხი. აი, იმისთვის
 განსაკუთრებით ნაყოფიერს ურწყავს მიწაზე
 ერგებათ რვა თუმან ნახევარი.—მთელი და-
 სახსნელი სესხი სამოახლო მიწებზე და ველის
 მიწებზე ამ კომლს ჰხედება ოცდა ორი თუმანი
 და მანეთ ნახევარი.

მეორე გოგნის თანვით ნაქეცი წლის
 ხარჯი შეადგენს სამოახლო მიწებზე,
 თექვსმეტ მანეთსა და 75 კაპ. რომელიც
 ეს მიეცემა სესხით, რადგან ყოველი წლის
 გადასახ.დი ერთი მანეთი დადებული თან-
 ხმად ადგილობრიგის წესდების 143 მუხლისა;
 ყოველი დლიურის სარწყავი მიწისათვის
 (1 მან. 80×16³/₅)—სამი თუმანი, განსაკუთ-
 რებით ნაყოფიერი ურწყავი მიწისათვის (1,
 80×16³/₅)—სამი თუმანი და ურწყავისათვის
 (90 კაპ.×16³/₅)—თუმან ნახევარი.

რადგან ეს თავნი ყოველ დლიურ ველის
 მიწაზე არ ერტება ნამდვირს თვენს 46 მუ-
 ხლში განმარტებულს, ამისთვის იგი უნდა
 მიიღონ საფუძვლით დასახსნელ ფულის საწ-
 ვარი შემოღოთ.—ამ სახით ორ დლიურ ნახე-
 ვარის სარწყავს მიწაში ერგება დასახსნელი სე-
 სხი შვიდ თუმან ნახევარი; ორი და სამი მე-
 თანხელი დლიური განსაკუთრებით ნაყოფიერის
 ურწყავს მიწაში ერგება რვა თუმანი და ორ-
 მანეთ ნახევარი და რვა დღის ურწყავს მიწა-
 ზე ოთხმოცდა ოთხ თუმანი; ხოლო ველის მიწე-
 ბისთვის სამოახლობისა და ველის მიწებში
 მთლათ მიეცემა ამ გოგნის ოცდა ცხრა თუ-
 მანი, ოთხი მანეთი და ხუთი შუარი.

მესამე გოგნისათვის თანვან ნაქეცი წლის

გადასახლი შეადგენს—სამოახლობისთვის (3 მ.
 ×16³/₅)—ხუთ თუმანს, რომელიც მიეცემა
 სრულად, რადგან წლის გადასახლი სამი მა-
 ნეთია დანიშნული თანხმად ადგილობრიგის
 წესდების 143 მუხლისა, და ყოველ დლიურ
 სარწყავ მიწაზე (1 მან. 60×16³/₅) ორი თუ-
 მანი ექვსი მანეთი და 66³/₅, განსაკუთრებით
 ნაყოფიერი ურწყავ მიწაზე (1 მან. 50×16³/₅)—
 ორ თუმანს და ურწყავს (80 კაპ.×16³/₅)
 კაპეცი მანეთი და 33¹/₅ კაპ.

რადგან თავნი ყოველ დლიურ მიწაში მი-
 საცემი არ არის იმდენი, რამდენიც 46
 მუხლში დადებულია, ამისთვის ნაკაბის
 45 მუხლისამებრ ეს უნდა გახდეს საფუძვლით
 დასახსნელ სესხის ანგარიშში. ამისთვის სამი
 დღის სარწყავ მიწაში ერგება რვა თუმანი,
 ორი დღისა და შვითხელი დღის განსაკუთრე-
 ბით ნაყოფიერს ურწყავს მიწაში ჰხედება ხუ-
 თი თუმანი, ექვსი მანეთი და ხუთი შუარი; ხო-
 ლო ცხრა ნახევარი დლიურ ურწყავ მიწაში ოთ-
 ხმოცდა ოთხ თუმანი, ექვსი მანეთი და 66³/₅ კაპ.
 მთელი დასახსნელი სესხი სამოახლობაზე და
 ველის მიწებზე ამ გოგნს ერგება ოცდა თე-
 რამოცდა ოთხ მანეთი, ორი მანეთი და 91³/₅ კაპ.
 ხოლო სამივე კომლს ერთად ერგებათ დასა-
 ხსნელი ფულის სესხი ოთხმოცდა ორი თუ-
 მანი; რვა მანეთი და 66³/₅ კაპ.

შოქვაზე გლეხებმა დასდეს პირობა მება-
 ტრანსთან ყველა შესაქენ სამოახლო მი-
 წებში და ველის მიწებში მისცენ მებატრანს
 ზუპოსხენებული ოთხმოცდა ორი თუმანი, რვა
 მანეთი და 66³/₅ კაპ.

რადგან ფულის სესხი, რომელიცა კანონით
 უნდა მიეცეთ ამ გლეხებს, არ ემატება პი-
 რობით გადაჭირის ფასს მიწების შესაქენთ,
 ამისთვის ეს ფული შეიძლება სულ ერთიანათ
 ითხოვოს სესხათ ამ მიწებისათვის.

შოქვათ გლეხებმა მებატრანსთან პირობა
 დასდეს, რომ ყველა იმათ შესაქენს მიწებში
 მისცენ ორმოცდა ათი თუმანი.—რადგან კა-
 ნონით დადებული სესხი გლეხებისადმი (ოთ-
 ხმოცდა ორი თუმანი და რვა მანეთი და
 66³/₅ კაპ.), მეტაპირობით დადებული ფასზე,
 რომელიცა მიუცილებლათ საჭიროა სესხათ
 იმ მიწებისთვის, ამისგანგრა მხოლოდ ეს ორ-
 მოცდა ათი თუმანი უნდა ითხოვიან სესხათ
 გლეხებზე; მაოლოს თქვათ, გლეხებმა, თანა-
 ხმად მებატრანსთან შეკრულ პირობისა უნდა
 მისცენ ყველა შესაქენს მიწებში—სამოახ-

ლობი და სამუშაო ველის მიწებში,—თე-
 რამანი რადგან კანონით დაწესებული ფუ-
 ლის სესხი ამა გლეხებისათვის უფრო ცოტაა
 პირობით შეკრულს ფასზე, რომელიცა საჭი-
 რია ამ მიწების მოსაპოვებლათ, ამისთვის ეს
 კანონით დადებული სესხი მთლათ ითხოვიან
 და დამატებითი ფულის შესახებ, (რომელიც
 აქლი ას თუმანამდის დასახსნელს სესხსა—ოთ-
 ხმოცდა ორს თუმანს რვა მანეთს და 66³/₅—
 კაპ.), გლეხებმა უკვე პირობა უნდა დასდონ
 მებატრანსთან, ანუ უნდა ჩაეთვლოს ეს დამა-
 ტებითი სესხით ჩვიდმეტი თუმანი ერთი მანე-
 თი და 33¹/₅ კაპეცი იმ პირობაში, რომლი-
 თაც ითხოვიება მთავრობისაგან კანონიერი
 სესხი.

შოქვათ, რომ ეს გლეხები დადებულების
 ოქმით ველის მიწებზე მოსავლით აძლევენ
 ხარჯსა მებატრანსა, მაშინ დასახსნელი სესხის
 ანგარიში ნაკაბის 43 მუხლის ძალით უნდა
 მოხდეს, სახელდობ: სამოახლობისთვის დასა-
 ხსნელი ფული უნდა განიმატოს 45 მუხლი-
 სამებრ, ხოლო ველის მიწებზე თითო დლი-
 ურწყავს მიწაზე უნდა ითვარიზონ თითო
 თუმანი; სარწყავზე და განსაკუთრებით ნა-
 ყოფიერის ურწყავს მიწაზე ოცი მანეთი.

ამ ანგარიშის კვალობაზე პირველს გლე-
 ხს სამოახლობაზე ერგება ორი თუმანი და
 ოთხი მანეთი, ორ დლიურ სარწყავზე და გან-
 საკუთრებით ნაყოფიერს სამ დლიურ ურწყავს
 მიწაზე, სულ ხუთ დლიურ ველის მიწაზე
 (20×5) ათი თუმანი და ხუთ დლიურ ურწყავ-
 ს მიწაზე ხუთი თუმანი; მთელი დასახსნელი
 სესხი ყველა მიწებზე ამ გლეხს ერგება შვი-
 დმეტი თუმანი და ოთხი მანეთი.

მეორე გლეხს—ჰხედება სამოახლო
 მიწებისათვის 16 მანეთი და თხუთმეტი შუა-
 რი და ველის მიწებისათვის ორდღე ნახევარი
 სარწყავ მიწაზე და ორი დღისა და სამი შუა-
 თხელი დღის განსაკუთრებით ნაყოფიერ
 ურწყავს მიწაზე,—სულ ოთხი და სამი მეოთხედი
 დღისაზე; ცხრა თუმან ნახევარი და რვა დლი-
 ურწყავს მიწაზე (10×8) რვა თუმანი. სულ
 მთელი დასახსნელი ფულის სესხი გამოვა
 ცხრამეტი თუმანი ერთი მანეთი და თხუთმე-
 ტი შუარი.

ესა მესამე გლეხს—სამოახლო მიწე-
 ბისათვის ხუთი თუმანი და ველის მიწებზე—
 სამი დლიურ სარწყავი მიწებისათვის, ორ-
 დლიური და ერთი მეოთხედი განსაკუთრები-

ნაკოფერო ურწყავი მიწებისათვის, სულ ხუთ დღითი და ერთი მეტობდენ მიწებისათვის (20×5¼) ერთ თემან ნახევარი და ცხრა ნახევარი დღითი ურწყავი მიწებისათვის (10×9¼) ცხრა თემან ნახევარი. სულ მთელი დასახნელი ფულის სესხი ოცდახუთი თემანი.

ხოლო სამივე კომლს მთელი დასახნელი ფულის სესხი მოუწევს სამოცდა ერთი თემანი ხუთი მანეთი და თხუთმეტი შუარი.

ამ სახით უნდა მოხდეს დასახნელი ფულის სესხის აღრიცხვა იმ მამულებისთვის, რომელნიცა მდებარებენ შორის და ლუშეთის მიიან ნაწილებში, მხოლოდ ეს კია, რომ აღრიცხვის დროს საფუძელათ უნდა მიიღონ ნაკაზის 47, ან 48 და 49 მუხლი შესახებ დასახნისა ტფილისის და შუთაისის მუბერინაში.

პРИМЪРЪ КАКЪ ИСЧИСЛЯТЬ ВЫКУПНУЮ СУДУ.

Когда пошности отбываются крестьянами за земельный надел денежнымъ оброкомъ, то выкупная ссуда исчисляется на основаніи 45 ст. Наказа о выкупѣ. Исчисленная на семь основаніи капитальная сума составляетъ размѣръ выкупной ссуды, если только она не превышаетъ нормальныхъ размѣровъ, определенныхъ въ ст. 46 и 47, въ противномъ случаѣ размѣръ выкупной ссуды, по расчету на каждое однодневное паханіе полевой земли, ограничивается суммою, определенною въ этихъ статьяхъ. Когда же пошности отбываются крестьянами за земельный наделъ, на основаніи уставной грамоты, частью денежнымъ оброкомъ—за усадьбную осѣдность, частью земными произведеніями—за полевая земли, то часть ссуды, которая причитается за усадьбную осѣдность, исчисляется, согласно ст. 45, остальная же часть ссуды, причитающаяся за полевая земли (пахатную и сѣнокосную) определяется на основаніи 48 и 49 ст. Наказа.

1. Положимъ, что въ нѣмнѣи владѣльца, въ одномъ селеніи, водворены три дыма временно-обязанныхъ крестьянъ, которые, по соглашенію съ владѣльцемъ, желаютъ приобрести въ собственность, съдѣйствіемъ правительства, всѣ земли—какъ усадьбныя, такъ и по-

левыя, предоставленныя имъ, по уставной грамотѣ въ вѣчное пользованіе.

У *перваго дыма* находится *усадьбной земли* 600 кв. саж. и полевой—*поливной* 2 дна паханія, *не поливной*, но признанной отличающеюся особымъ *плодородіемъ* 3 дна паханія и *не поливной* 5 дней паханія.

У *втораго*—*усадьбной земли* 400 кв. саж. и полевой 2½ дна паханія, *неполивной*, но признанной *особенно плодородною* 2¾ дна паханія и *неполивной* 8 дней паханія;

У *третьаго*—*усадьбной земли* 1200 кв. саж. и полевой—*поливной* 3 дна паханія, *неполивной*, но признанной *особенно плодородною* 2¼ дна паханія и *неполивной* 9½ дна паханія.

Крестьяне эти, по уставной же грамотѣ, состоятъ на денежномъ оброкѣ и они обязаны ежегодною платжею въ пользу владѣльца, *перваго дыма* за *усадьбныя* земли по 1 р. 50 коп. и за полевая, за каждый день паханія, *поливной* по 3 р. неполивной, но признанной *особенно плодородною* по 1 р. 70 коп. и неполивной по 1 р. 20 коп.

Второй дымъ—за *усадьбныя* земли по 1 р. и за полевая, за каждый день паханія, *поливной* по 1 р. 80 коп. неполивной *особенно плодородной* по 1 р. 80 коп. и неполивной по 90 коп.; и

Третій дымъ—за *усадьбныя* земли по 3 р. и за полевая, за каждый день паханія, *поливной* по 1 р. 60 коп., *неполивной*—*особенно плодородной* по 1 руб. 50 коп. и неполивной 80 коп.;

Спрашивается: на какую выкупную ссуду могутъ рассчитывать крестьяне и владѣлецъ со стороны правительства?

Для исчисленія размѣра выкупной ссуды, на основаніи 45 ст. Наказа о выкупѣ, годовою оброкъ капитализируется, принявъ въ основаніе шесть процентовъ, т. е. годовою оброкъ помножается на шестнадцать и двѣ трети. По этому, для *перваго дыма* капитализированная сума изъ годоваго оброка составитъ—за *усадьбную землю* (1 р. 50 × 16⅔%) 24 руб., которая можетъ быть выдана въ ссуду, такъ какъ ежегодная оброчная плата по 1 руб. 50 к. определена согласно 143 ст. Мѣстн. Положенія,—и за каждое однодневное

паханіе полевой земли *поливной* (3 р. × 16⅔%) 50 руб., *неполивной*—*особенно плодородной* (1 р. 70 × 16⅔%)—28 р. 33½ коп. и *не поливной* (1 р. 20 × 16⅔%)—20 руб.; а какъ капитальная сума эта—на каждое однодневное паханіе поливной и неполивной полевой земли—превышаетъ нормальный размѣръ, определенный въ ст. 46 Наказа, то выкупная ссуда можетъ быть выдана только въ размѣръ, указанный въ этой статьѣ, т. е. за каждое однодневное паханіе поливной земли 30 р. и неполивной 15 руб. Такимъ образомъ за два дна паханія полевой поливной земли причитается выкупной ссуды 60 руб. и за пять дней неполивной—75 р. Но какъ капитальная сума на каждое однодневное паханіе неполивной земли *особенно плодородной* составляетъ 28 р. 33½ коп. и недостигаетъ де нормальныхъ размѣровъ, определенныхъ въ ст. 46, то она, по 45 ст. Наказа, должна служить основаніемъ къ расчету выкупной ссуды. По сему за 3 дна паханія неполивной—*особенно плодородной* земли причтется 85 р. Всей же выкупной ссуды за *усадьбныя* и *полевая* земли этому дыму причтется 221 р. 50 коп.—

Капитализированная сума изъ годоваго оброка для *втораго дыма* составляетъ—за *усадьбную землю* (1 руб. × 16⅔%)—16 75 к., которая можетъ быть выдана въ ссуду такъ какъ ежегодная оброчная плата по 1 определена согласно 143 ст. мѣст. пол., за каждое однодневное паханіе полевой земли *поливной* (1 руб. 80 × 16⅔%)—30 руб. неполивной—*особенно плодородной* (1 р. × 16⅔%)—30 р. и неполивной (90 коп. 16⅔%)—15 р. Такъ какъ капитальная сума эта на каждое однодневное паханіе полевой земли не превышаетъ нормальный размѣръ определенный въ статьѣ 46, то она и должна служить основаніемъ расчета выкупной ссуды. Такимъ образомъ за 2½ дна паханія полевой земли причтется выкупной ссуды 75 руб., за 2¾ дна паханія неполивной *особенно плодородной*—82 руб. 50 к. и за 8 дна паханія неполивной—120 руб. Всей же выкупной ссуды за *усадьбныя* и полевая земли этому дыму причтется 294 руб. 25 коп. Капитализированная же сума изъ годо-

ობრა და *тремя дима* составляет—за *усадьбою землю* (3 руб. \times $16\frac{2}{3}$)—50 р., которая может быть вся выдана въ *суду*, такъ какъ ежегодная оброчная плата по 3 руб. определена согласно 143 ст. Мвст. Пол., и за каждое однодневное паханіе полевой земли по ливной (1 руб. $60 \times 16\frac{2}{3}$)—26 р. $66\frac{2}{3}$, за непольной особенно плодородной (1 р. $50 \times 16\frac{2}{3}$)—25 р. и непольной (80 к. \times $16\frac{2}{3}$)—13 р. $33\frac{1}{3}$ коп. Такъ какъ капитальная сумма эта на каждое однодневное паханіе полевой земли недостигають до нормальныхъ размѣровъ, определенныхъ въ ст. 46, то она, по 45 ст. Наказа, должна слушать основаніемъ къ расчету выкупной ссуды. По сему за 3 дня паханія полевой непольной земли причтется 80 руб., за $2\frac{1}{4}$ дня непольной—особенно плодородной—56 р. 25 коп. и за $9\frac{1}{2}$ дня паханія непольной—126 р. $66\frac{2}{3}$ коп. Всей же выкупной ссуды за усадьбыя и полевая земли этому диму причтется 312 руб. $91\frac{2}{3}$ коп. А всѣмъ тремъ димамъ выкупная ссуда причтется 828 руб. $66\frac{2}{3}$ коп.

Положивъ, что крестьяне по договору условились съ владѣльцемъ заплатить за всѣ приобретаемая усадьбыя и полевая земли, находящаяся въ пользованіи ихъ, 828 р. $66\frac{2}{3}$ к. Такъ какъ приобретающаяся крестьянами выкупная ссуда не превышаетъ условленной по договору платы, необходимой для приобретаемыхъ земель, то вся она можетъ быть истребена въ ссуду подъ эти земли.—

Положивъ, что крестьяне по договору условились съ владѣльцемъ заплатить за всѣ приобретаемая усадьбыя и полевая земли, находящаяся въ пользованіи ихъ, 500 руб. Такъ какъ приобретающаяся крестьянами выкупная ссуда (828 р. $66\frac{2}{3}$ к.) превышаетъ условленную по договору плату, необходимую за приобретаемая земли, то въ ссуду подъ эти земли можетъ быть истребено только 500 руб.—Наконецъ, положимъ что по договору крестьяне условились съ владѣльцемъ заплатить за всѣ приобретаемая усадьбыя и полевая земли, находящаяся въ пользованіи ихъ, 1000 руб. Такъ какъ приобретающаяся крестьянами выкупная ссуда менѣе условленной по договору платы, необходимой для приобрѣ-

таемыхъ земель, то, испрашивая всю причитающуюся выкупную ссуду, объ уплатѣ дополнительной суммы, (недостающей до условленной по договору платы 1000 р. къ выкупной ссудѣ 828 руб. $66\frac{2}{3}$ к.), въ количествѣ 171 р. $33\frac{1}{3}$ коп., крестьяне должны будутъ заключить съ владѣльцемъ особое условіе или же ввести въ договоръ объ испрашиваемой отъ правительства выкупной ссудѣ.

2., Еслиже предположить, что крестьяне эти по уставной грамотѣ за полевая земли обязаны платежомъ въ пользу владѣльца земными произведеніями, тогда исчисленіе размѣра выкупной ссуды должно производиться на основаніи 48 ст. Нак., а именно: выкупная ссуда за усадьбыя земли опредѣляется по 45 ст., а за полевая земли, по расчету на каждое однодневное паханіе—непольной по 10 руб., полевой же и непольной по признанной особенно плодородною по 20 руб. Такимъ образомъ *первому диму* причтется выкупной ссуды за усадьбыя земли 24 р. и за полевая полевныя 2 дня паханія и непольныя по особенно плодородныя 3 дня паханія, всего за 5 дней паханія (20×5)—100 р. и непольныя 5 дней паханія (10×5)—50 р. Всей же выкупной ссуды, за усадьбыя и полевая земли, этому диму причтется 174 руб.

Второму диму—за усадьбыя земли 16 р. 75 к. и за полевая полевныя $2\frac{1}{2}$ дня паханія и непольныя, по особенно плодородныя $2\frac{3}{4}$ дня паханія, всего $4\frac{3}{4}$ дня паханія ($20 \times 4\frac{3}{4}$) 95 р. и непольныя 8 дней паханія (10×8)—80 руб. Всей же выкупной ссуды 191 р. 75 коп.—

И третьему диму—за усадьбыя земли 50 р. и за полевая—полевныя 3 дня паханія и не полевныя, но особенно плодородныя $2\frac{1}{4}$; всего за $5\frac{1}{4}$ дня паханія ($20 \times 5\frac{1}{4}$)—105 р. и непольныя $9\frac{1}{2}$ дня паханія ($10 \times 9\frac{1}{2}$)—95 р. Всей же выкупной ссуды—250 руб.

А всѣмъ тремъ димамъ выкупная ссуда причтается 615 руб. 75 коп.

Такимъ образомъ исчисляется выкупная ссуда для ивнѣй въ нагорныхъ частяхъ Горійскаго и Душетскаго уездовъ, принямая въ основаніе 47, или 47 и 49 ст. Наказа по выкупной операциіи въ Тифлисской и Кутаискій Губерніяхъ.

არა ოპოზიციური ნაწილი.

საოჯახო ცნობები.

ამერიკული დემარჩილება და ბოლშევიკთა მომხრეობა.

ლორისა.—მხალი სალორე ლორის ბარკლები, დაწყეთ ორ ფიცარ შუა, დადეთ მიმე ქვები ერთი დღე და ღამე ასე იყოს.—მერე გახებეთ მარლით, რომელშიც ერთი მფოცელი წილი გვარჯილისა. მერე კიდვე ისე ფიტრებს ქვეშ დადეთ და დადეთ მიმე ქვები.—მერე მოამზადეთ მარილ-წყალი, ცოტა ღენი, პილიბი, დაფნის ფოთოლი, ღეის კანკა და ანისუნი. მსენი ერთთ წამოადულეთ მარილ-წყალში, გააცევეთ, მერე გაწურეთ და ლორი ჩაწვეთ კასრში და ეს წვენი დაახბით, ასე რომ წვენი ზვიღან აღგეს, ასე იყოს სამი კვირა. მერე ამოიღეთ და შეჭკიდეთ მალა, რომ გაშრეს. როცა კარგა გაშრება, საკომლავეში შეჭკიდეთ.—ღა უბოლოთ უმჯობესია ღეის წელილის ტრტებით, და სუნელიან ბალახებით, ამღუნს ხანს უბოლოთ, რომ კარგათ გაუჯდეს ბოლი, ორი კვირა საყოფია.—შემდგომ ღეისის თხლეთ დაახბით, გააშრეთ და შეინახეთ ან ნაცარში ან თივაში.—

2.) ამისი მარილ-წყალი სხვა გვართაც გავითვება. ოსიბი გირენჯა მარლი, ერთ გირენჯა შექარში და ნახევარ გირენჯა გვარჯილაში აურიეთ, დაახბით ამაზედ წყალი ამღენი რამდენიც ამ მარლოს გასასხნელად მოუწებდება, მერე ამ წყალში პარკით ჩაჭკიდეთ შეიღი მისხალი წელილად დჭკილი წიწკა, მეტარე უკეთესია შწვენე. შეიღი მისხალი კოკა ნახევარ საათს ეს მარილ-წყალი ააღულეთ მერე გააცეთ, გაწურეთ, დაახბით ლორსა.—ძალიან სასარგებლო არის, ენემ ზორეს მარილ-წყალში ჩახლებთ, ციფწყალში დაღობით ორი დღე, თუ არის, ყინულზედ დასდგათ. ამით გემო უკეთდება და რბილდება ხორცა.

3.) მსკვრით ექესი ლორი ლორებდ, გარეცხეთ ციფ წყალში. მრთ ფუთ ლორის ხორეს სამი გირენჯა მარლი, სამი მისხალი გვარჯილა, აურიეთ მარლში, გახებეთ ამით ხორცა, ჩადეთ კასრში ექესი დღე—შემდგომ ექესი ღელის კიდვე ისე გახებეთ, და ექესი დღე კიდვე ისე ჩადეთ კასრში. მერე სამ

თუნც წყალში ჩაყარეთ სამი გირვანქა მარილი, წამოაღლები, გააცვიფე, დასხით. მორმეტრ აღე ამ მარილ წყალში იყოს, ყოველდღე დაწუნეთ ხორცი.—მერე ამოიღეთ, გააშრეთ, და შეკვლიეთ ბოლში.

მესტფალური ღორები. მარეცხეთ ღორის სალორე ხორცი დაწმენდილს ოტკაში, რომელსაც ხორცის გემო არა ჰქონდა.—სუნის გამოცელოც ადგილია.—ნახშირი დააღვიეთ; მერე როცა კარგა გაღვიფდეს, დანაყვით და ცალ-მუჭა ან იმაზედ ცოტა ბოლონა ჩაყარეთ და ოტკა ჩაასხი, გააქანაყუდეთ და დაღვით ისე ერთი კვირა, მერე როცა დაიწმინდოს, ნელა გადოიხსნით ბოთლოდან, სუელი აღარ ექნება.—ამ გეგარის ოტკით გარეცხეთ ღორის სალორე, მოაყარეთ ამას დაწმენდილი ერთი გირვანქა მარილი, ოცი მისხალი გვარჯილა, ათი მისხალი პილაკი, ხუთი მისხალი მიხაკი, ხუთი მისხალი სანდალი. ხორცი ჩააწყეთ კასრში და ცენენი მოაყარეთ, და მოუმატეთ ამას დაფენი სფოთოლი, მსხვილი ტლოვა გადაფარეთ და ერთი თვე ასე იყოს, შემდგომ ამისა ამოიღეთ, ციფწყალში გარეცხეთ და ჩააწყეთ სხვა კასრში. მსხუმეტ დღის უკან ამოიღეთ, გაწმინდეთ, გააშრეთ წმინდაში. შახეფით ქაღალდში და შეკვლიეთ კომლში, მაგრამ ასე მაღლა უნდა იყოს, რომ ერთი თვე იმის დიდობა იქნება. მერე ჩამოიღეთ, დიდ ბოქას ერთი პირი ამოართეთ, დაახევი მიწაზედ, სდაც მიწა მოთხრილი უნდა ჰქონდეს, დეიის ტრატები დააყარეთ ამ ორმოში ცეცხლი მოუკლიეთ და ასე ექვს ჯერ უბოლეთ.—მერე ღორი ნაცარში შეინახეთ, რომელიც კარგათ წმინდათ იყოს გაცილი.

შრანცული დამარილება ღორისა.—ღორის სალორე ხორცი მარილთ კარგა გახეხეთ, ჩადეფით პარკში, მარანში მოიხარეთ მიწა ერთი არშინი, ჩალა ჩაყარეთ, ჩადეფით ღორი, დააყარეთ მიწა, ერთ კვირის უკან ამოიღეთ, მარილი მოსწმინდეთ, ახალი მარილით გახეხეთ, და ისე ორმოში ჩადეფით, ერთ თვეს იყოს და ყოველ კვირას ახალი მარილი წაუხეთ, როგორც ზეთი ჰსწვრება.—ერთ თვეს უკან ამოიღეთ, ციფ წყლით გარეცხეთ, გახეფით თივაში ისე გააშრეთ და მერე შეკვლიეთ კომლში სამი ან ოთხი დღე. შენახვა ხორცისა ნახშირითა, ზაფხულში.—

პრყის ნახშირი გარეცხეთ, გააშრეთ, დაღვიეთ და მერე წყალი დასხით, კიდევ გარეცხეთ, დანაყეთ.—ხორცი რომელიც უნდა შეინახოს, გააშრეთ კარგათ, მერე მოაყარეთ ნახშირი, რომ არ დაჩანეს ალაგი მოუყურელი, შეახეფით ტილოში, ანუ სამოსელში თოკები მოუჭიროთ და ციფ ალაგას შეინახეთ, რომდენსამე კვირას შეინახება, და არ წახდება, ხორცის ისე ახალ დაკლული ხორცის გემო ექნება.—რასავიერელია, როცა მოხარის გინდათ, კარგათ გარეცხეთ რამდენჯერმე ხორცი, ნახშირი არ შეკვეცს—ასე შეინახება გარეული და შინაურის ფრინველის ხორცი. რომ შეტყუთ, რომ ხორცი წახდენასა, შეიძლება, როცა იხარშებოდეს იმაში რამდენიმე გაღვიფებული ნახშირი ჩაადგოთ, სუნს წართმევს და ესეც რომ მიწამ მოიხარშებოდეს, რამდენიმე მუჭა დანაყილი ნახშირი ჩაყარეთ წყალში და შიგ დააღობოთ ხორცი, მერე გარეცხოთ.—სუნი აღარ ექნება.

ხორცის სუხარი.—ხორცის სუხარი კეთდება ასე:—ხორცი ახალი შემოდგით და ხარშით დიდხანს, რომ სულ რაც ნოყიერება აქვს გამოვიდეს წყნათ.—მერე ძღვენი და ძარღვენი ამოკალეთ და ხარშეთ, გაუწურეთ, შემოდგით კიდევ და ხარშეთ, რომ სქელით შეიტანს, მერე მოაყარეთ წმინდა გამტკიცული ფქვილი, გადურით, ცოში გაყვითდება.—მერე სუხარებათ დასჭირთ გრილ ფენში გამოაქვით და გახანეთ.—(მს გაყვითდება, სხვათაც, გარობისა, და მწეანილით სოუსათ ბუქნალოთ).—ღიხანს შეინახება არც წახდება.

ბატის ღორი. მარგათ გასუქებული ბატი გაყვლით წმინდა, მუცილზედ გამსჭვრით გაყვლით მარილით და გვარჯილით, ერთ გირვანქა მარილს სამი მისხალი გვარჯილა უნდა, ჩადეფით დააფარეთ და სამი დღე იყოს ისე. მერე ამოიღეთ და სველ სველს მოაყარეთ ქატო ამდენი, რომ არც ხორცი, არც სიმუტენი ჰსჩანდეს, მერე კომლში შეკვლიეთ რვა დღე. მაგრამ ახლო არ უნდა იყოს, რომ ქონი არ დადნეს კომლისაგან. რვა დღის უკან, ჰაერში შეკვლიეთ, რომ ქარმა დაუაროს. მაგრამ მზე არ უნდა ადგებოდეს, მერე ქატო მოსწმინდეთ და ხნელს გრილ ალაგას შეინახეთ.—

შემწეარი ბატი თავის ქონ დასხმული, მილაში ჩაასხით ბატის ქონი, მერე შემწეარი ბატი ჩააწყეთ ნაჭრობით, ან მთელი, როგორც

გინდათ. დასხით ისე ბატის ქონი, რომელიც გაციფებულია, მაგრამ ჯერ თხლათ იყოს.

ხორცის ყველი. შოიღეთ ღორის თავი კიხრის სისუქნით, ხუთი გირვანქა ღორი ჩააწყეთ ქვაში, დასხით წყალი, ძლიერ ააღვრეთ ამდენი, რომ ძღვენი ადგილად მოხარდნენ. მერე ამოიღეთ ხორცი, გააციფეთ, დააკვით.—მოაყარეთ წმინდათ დანაყილი და გაცილი მიხაკი სამი მისხალი, სამი თითის ადგება პილაკი, ორი მუჭა მარილი და სხვა სუნელიანი მისალეები. აურით კარგათ ხორცში, ეს ხორცი ჩააწყეთ იმავე ღორის კუჭში, რომელიც უნდა იყოს გაწმენდილი და გარეცხილი, პირი გაუყურეთ, ჩადეფით ქვაში დასხით წყალი და ააღვრეთ, მაგრამ უფრო თხილეთ, კუჭი არ გასქდეს—ამოიღეთ კუჭი, ჩადეფით ან ორ ფიკარ შუა, ან იაშიკი ფიკარი დააფარეთ, ერთი ფუთი ქვა დაადეთ, ყოველ თხუმეტ მინუტზედ თითო ფუთი ქვა დაადეფით, ეინვე რვა შესრულდებოდეს. ორ დღეს უკან ყოველი მზათ იქნება, ერთ წელიწადს შეინახება.—

ღორის ქონი, მლოროსოულათ დამარილებული. ღორის ხორცს ქონი ტყავით ააჭირეთ, მარილით გახეხეთ ყოველ ხუთ გირვანქა მარილს შვიდი, ან რვა მისხალი გვარჯილა უნდა; მერე ჩააწყეთ კასრში, მოაყარეთ კიდევ მარილი, დააფარეთ ფიკარი, დაადეფით ქვები და დაღვით ციფს ალაგას. მათ თვეს უკან ამოიღეთ ქონი, ჩააწყეთ პარკში ნაჭრებად, შეკვლიეთ ჰაერში, ქარმა გაუაროს—და შეინახეთ.—

ციფვის მარინათი ამოიღეთ ორაგული, გოჭა ანუ ლოქო და სხვა თევზები. დასჭირთ ნაჭრებად, მოაყარეთ წმინდათ დანაყილი სუხარი ტრად ნემეკუთის ფქვილში ართული, მერე ტრადში ერთობლივ მოხარაკეთ ძალიან სუქნათ არ იყოს. მერე ამოიღეთ გააციფეთ, მერე მოაღვლით ძმარი, უყავით მარილი და დღე-ღამე და გააციფეთ. მთელი ჩააწყეთ ბანკში ან ქილაში. რიგზედ თევზი დააწყეთ, რიგზედ მრგვლად დააჭირთ ლიმონი.—ძარვი არის კაპარი დაყარათ და ახალი ზეთის ხილი, თუ არა მიხაკი მთელ მთელი ჩაატანეთ. ზგრეთეე დაირინოთ და პილაკი, მერე დასხით გააციფებული ძმარი, თან გადაკარით ბანკს და მარანში შეინახეთ.—

—

რამდენიმე სიტყვა მიწის გასუ-
ქებაზე.

ახლანდელ მდგომარეობაში მოსახლეები-
სათვის ძალიან საჭირო არის იგივენი მიწის
პარტიების საშუალებებზე; ახლა ის ღრია აღარ
არის, რომ თითო კაცს რამდენიმე ასი ლლის
მიწა ეტაროს ხელში და ნაწილი მოხმას, ნა-
წილი შეასვენოს. ბევრ მოსახლეს ვიცნობთ,
რომ ხუთი ლლის მიწა ძლივს აქვთ, მეტად-
რე ყმების განთავისუფლების შემდეგ. ამა ამ
ხუთი ლლის მიწიდან რომელ ნაწილს მოხ-
ნავს, ან რომელს შეასვენებს. **იკვამიტ** რომ
გაყაროს და თითო ლლის ვგრავთ თითო
კაცს, მერე რაღას იქმონენ? აქედანვე სჩანს,
რომ დიდად საჭიროა, იოვოვით იმისთანა სა-
შუალება, რომლითაც შეიძლება მიწის
ხენა და თესვა შესუენებლივ, ანუ ყოველ
წელს.

ნაყოფი მიწის არის მხოლოდ ის ნაწილი-
ში მიწისა, რომელიც ერთმეტიან იმას, და ბო-
ლოს, ამის გამო, რომ მიწას აკლდება ის ნა-
წილები, ევდარ შეუძლიან იმავე ღონით მო-
იყვანონ ნაყოფი.

შოველ ოც და ათი კოდი ხორბლის მო-
კაში მიწას აკლდება სინოყვირე გარკველით
ორი ფუთი და ნამჭით ცამეტი გირანქა. ეს
ანგარიში შეიტყუა ერთმა გამოჩენილმა ნას-
წილმა, ლიხიზმა, რომელმაც დაანატრა ორი
დიდიურის ხორბალიცა და ნამჭაცა. მასასა-
დავე მიწას რომ დაუბრუნდეს ესევე სინოყი-
რე, რომელსაც შეადგენს მჭევე ფოსფორის
პარტილი ამავე ზომისა, მაშინ მიწა უწინდელს
ღონებზე იქნება და აღარც მოსაყელს
მოაკლდეს.

ახლა ენახათ, რამდენი უნდა ვიხმაროთ
სხვა და სხვა გვარი სასუქი, რომ მიწას დაუ-
ბრუნდეს დანაკარგი ნაწილი ერთის მოკითა?

1) შქესი თვის კარგად შენახულს გომის
სასუქში არის ფუთში რვა გირანქა მჭევე
ფოსფორის პარტილი და ამ ანგარიშით ორ
დიდიურის მიწას უნდა გომის სასუქი ათს
ორასი ფუთი, რადგანაც ორ დიდურს უნდა
დაუბრუნდეს ორი ფუთი და ცამეტი გირან-
ქა მჭევე ფოსფორის პარტილი.

2) ძელებში არის ფუთზე ოცდა ორგირ-
ანქა ნახევარი მჭევე ფოსფორის პარტილი;
სისას, რომ ოთხს ფუთსა და ცხრა გირანქა
ნახევარ ძელებში არის ორი ფუთი და ცამე-

ტი გირანქა მჭევე ფოსფორის პარტილი, რა-
მელიც საკმაო არის ორი ლლის მიწის სასუ-
ქად.

3) ორი ლლის მიწას კაცის განავალი ოც
და სამ ფუთ ნახევარი ყოფა.

4) სხვა და სხვა ხეების ნაწილი ყოფა ორი
ლლის მიწას: მუხისა ორმოცდა ორი ფუთი,
წიფისთა ოცდა ორ ფუთ ნახევარი, ვერხვი-
სა თოხნმეტი ფუთი.

შველა ამათში არის იმოდენი მჭევე ფოს-
ფორის პარტილი რამოდენიც არის საჭირო
ორი ლლის მიწის სასუქად.

ეს ანგარიში იმითაც მოვიყენებთ, რომ
მოსახლეთ, რომელიც არა აქვთ სამყოფი
გომის სასუქი, შეუძლიანთ დაუმატონ ერთი
რომელიმე ზემო მოყვანილი სასუქისა ზო-
მითა; ამ ზომის შეტყუბაც არ არის ძნელი.
მაგალითებარ როდესაც ნახევარი გომის სასუ-
ქი იყოს, მაშინ ორი ფუთი და ხუთი გირ-
ანქა დაშვებარი დანაყილი ძვალი რომ გუ-
რიოს შიგა, ეს სრულებით საკმაო იქნება
ორი დიდიურისათვის. ეს დანაყილი ძვალი
რომ ღრა და ღრა აჟარან სასუქის გრო-
ვას, მაშინ იმის ღულილისაგან ძველს აღარ
მოუნდება სხვა ნაწიარ მომზადება.

ბევრჯერ შემიტყვია მოსახლეთაგან, რომ
გომის სასუქის ოდნობას ვერა სასუქი ვერა
იქსა; ჩინეთლები გომის სასუქს თავის დღე-
ში არ ამარებენ, მაგრამ ეს სამი ათასი წე-
ლიწაღია, რაც იმათი სასოფლო სახლოსნო-
ბა სულ კარგ მდგომარეობაშია და არც მიწა
იღლება. იმათი მიწა არამც თუ შესვენებას
არა თხოვლობს ძეგლისა და სხვა სასუქს შე-
მდეგ არამედ ყოველ წელს უფრო და უფ-
როა მომატებულად ნაყოფიერი არის. მერო-
ბაშიაც მიწას არ ასვენებენ; სხვა და სხვა სა-
სუქის შემდეგ მიწა ყოველ წელს კარგი ნა-
ყოფიერი არის.

ნიშნები, რომლებითაც განი-
რევა ვარგისი საკანელი სამუ-
შაო.

მუშაობაში შესაბამელად ხმარებენ ყოველ-
თვის ხარებსა, და ფურსა და ბუღასკი ძალიან
იწვითად. მარცისობა საქონლისა არის დამო-
კიდებულთ კუნთების სიღონიერებზე და მო-
ძიარობაში სიმარდუნებზე. ის მუშაობა რომელ-
შიაც ამენ ხარებს, არიან შემდგენი: მიწის
შესამუშავებელი სამუშაო, როგორც ხენა,

ფარცხვა, ძნის ზილილი, თივის ზილილი და
სხვ; ზაოდებში მაშინების ბრუნება. ხარებს
ამენ აგრეთვე ქიარობაში სიმძიმის გადასა-
ზილილად მოსატანად შეშისა, სასუქისა, ქე-
სა, წყლისა და სხ.

სამუშაო საქონლის არჩევის ღრის უნდა
მხედველობაში ჰქონდეთ აგრეთვე იმისი ჯინ-
სიანობა, რადგანაც ბევრი ჯინსია, რომელ-
თაცა სამუშაო ღირსება ძალიანა აქვთ, რო-
გორც რუსეთში უკრაინის ჯინსის ხარებსა,
შრანციაში ღურღამისასა და საქართველოში
ზილანის საქონელსა. მაგრამ პირველად ხარის
ტანის აგებულებას და მოძიარობას უნდა მიე-
ქცეს გულის ხმა, ამიტომ რომ ზოგიერთი ხა-
რი თუმცა სრულებით კარგი სამუშაო ჯინ-
სისა არის, მაგრამ სამუშაოდ კი არ ვარგა.
რაცხენ კარგ სამუშაო საქონლად, როდესაც
სამუშაო ანუ მდებალი ტანისა არის, და ფე-
ხებიც მოკლე და ღონიერი აქვს. უნდა ჰქო-
ნდეს მაგარი რქები, მსხვილი კისერი, განი-
ერ, სწორე შუბლი, წერილი, დაცეცტილი
ყურები, მსხვილი, ცაცხალი თვალები, ღო-
ნიერი და ძალიან სუქანი არა ტუჩები, განი-
ერი ცხვირი, დიდი პირი და ხველი სახე. ძი-
სერი უნდა ჰქონდეს განიერი, მოკლე და ძა-
ლიან ღრსილი აზა; მკრედელ ხახილი, სწო-
რე ზურგი და წელი, ღონიერი ხერხამლი,
განიერი და კარგად აგებული მკერდი, მრგო-
ლი მუცელი, ღონიერი, კუნთიანი მხრები,
ღონიერი პარკლები და მუსკლები, განიერი
და სწორე ფეხები მაგარი მიტეკებითა, ღონი-
ერი გავა. ამ ნიშნებით ცტყობა ხარს, რომ
კარგი სამუშაოა. ტყევი უნდა ჰქონდეს მსხ-
ვილი და ზედ ხშირი თუნდ უტვარი ბალა-
ნიცა; მისიარული ზინისა, წაღლი თამაშობისა,
მუშაობაში და დიდ ჯადოში ძალის დაუბა-
ნელობა, მარდი სიარული, კარგი მადა და კარ-
გი მონელდება აგრეთვე არიან კარგი ნიშნები.

რაც კი შეეხება სიღიდეს ხარისასა, ეს არის
დამოკიდებული იმაზედ, რა გვარი სამუშაო-
სათვის უნდათ; მძიმე მიწის სახენებლად და
სხვა სამუშაოსთვის, რომელიც თხოვლობს
ძალზე ღონესა, იმისათვის სხვილი, ღონიერი
საქონელი უნდა არჩეს; მსუბუქ მიწაზედ კი
შეიძლება წერილითაც იოლას წავიდნენ.
შპატივებლი საქონელი უფრო კარგია სამუ-
შაოდ, ვიდრე ანაპტივებლი. სამუშაოდ და-
ნიშნულს ხარებს ყოველთვისა ჰქოდავენ ახალ-

ვაზლობაში; ამას შერებთან იმიტომ; რომ დაკლდა ამროს უფრო აღილია, და გარდა ამის მალეც უწყრებიან სამუშაოდ და ხორცი უტერა გებრინოაქესი. მაგრამ კარგი სილონიციისთვის ჰსჯობს, რა უფრო გვიან დაკლდნ.

სობა შემდეგ ოჯახებში ძალიან აღრე იწყობენ საქონლის ხმარებას მუშაობაში, ასე რომ ზოგჯერ თხოთმებრებისას და ოცდა ერთის თვისას ამენ უდღელში. მაგრამ ეს ახალგაზდა საქონელი დიდის სიფრთხილით უნდა ამუშაონ, რომ საქონელს ჰქონდეს კარგი დრო შესასვენებლად და შებამდენ ერთი უღლის მაგივრად ორსა, სამს უღლსა; გარდა ამის მალ მალე უნდა ეცალონ, ასე რომ ზოგმა რომ დლით იმუშაოს, ზოგმა უნდა შუადღის უცანა. თუმცა ამ გვარი აღრე მოხმარებისაგან,—თუ მოვლა და საქმეები კარგი აქეს, არა ხდება საქონელი, მაგრამ შენარშულია, რომ რომელ საქონელსაც ორი წლის აღრე ხმარობენ, ის ყოველთვის ვერ არის ისეთი ღირებური, როგორც ორი და სამი წლიდან ნამუშაოვარი, მხოლოდგან შეიძლება და ზოგი რვა წლამდე ხარები მუშაობენ ძალიანა, და ამ წლიდან იწყობენ სისუსტესა და ვეღარც აუტანიათ მუშაობა.

რადგანაც ხარების გაზა ყველგან სანთი ეკრ არის, ამიტომ უფრო ბევრ წილსა მოულოდენ სიციფთია. ხარების სიციფის დროს, გარდა ზემო აღწერილი ნიშნებისა, რომელიც უნდა ჰქონდეთ მხედველობაში, უნდა იზრუნონ იმისთვისაცა, რომ ხარი იყოს იმ ადგილიდანა, სადაც საქონელს ინახენ უპატრეფლად, და არ ანახებენ. ამ შემთხვევაში ხარი, კარგ მოვლასა და საქმელში, იქმნება კარგი სამუშაოცა, და; გარდა ამისა, სიბერის შემდეგ, კარგი საკლავიცა.—

საწყალი მოსახლეები ხმარობენ ფურებს სამუშაოდ, რადგანაც არა ჰყავთ სამყოფელ სამუშაო ხარები. რა საკვირველია ფურები არაიან ისე ღონიერები მუშაობაში, როგორც ხარები, მაგრამ მსუბუქ მუშაობაში და ამასთან კარგ საქმელში და მოვლაში—ფური მუშაობს და ამავე დროს იწყვის კიდევაც; ეს კარგი შემეცნება არის შემჭირებელი მოსახლისთვისა. ფურების მუშაობისთვის უნდა ჰქონდენ მხედველობაში, რომ ამთავაში, განსაკუთრებით მცირე ნახევარი მაკობის დროს,

ანუ მოგების შემდეგ, სრულებით არ ამუშაონ და თუ დიდი გვირგემა ჰქონდეთ, მაშინ ამუშაონ მსუბუქ საქმეში და შესვენებითა ათველი ზომის გარდასული მუშაობა ცუდად მოქმედებს; როგორც მაქ ფურზედ, აგრეთვე ნაუფუნედ. მანკლებული მოგება და გებრუნება, ზოგჯერ ძალდატანებული მუშაობის მიზეზით მოხდება ხოლმე და გარდა ამისა რძეც უტოტავდებთ და უწყდებთ. მარდა ამისა თვალს უნდა აღვიწინო, რომ ფური არ შეგანდ ქვიცის შემდეგ ვიდრე ერთი საათი არ გაივლის, ამიტომ რომ უნდა ჰქონდეს დრო საჭილის გადაცხვენისა; თუ ამ გარემოებისა არ უღლებენ ყურსა, მაშინ ფურს უხდება რძიანობაცა და აღარც მუშაობაში ვარგობს.

მუშაობაში ფურის ვარგისობასაც შინჯვენ იმავე ნიშნებით, როგორც ხარისას, ე. ი. არჩვენენ ფურს მაგარს, სქელ კისრიანს, მაგარს, სხვილს და სწორე ფეხებისა და სხ. ამ გვარი ფურები კარგადც მუშაობენ და გარდა ამისა ხბოსაც ღონიერსა და სამუშაოდ ვარგის ოგებენ,—განსაკუთრებით, როდესაც ბუღლებიც იქნებიან ღონიერნი და სამუშაო ჯინსიანი.

ჯილაგანი ბუღები უფრო ცუტად არიან ხმარებაში მუშაობაში, ვიდრე ფურები, რადგანაც არიან ძალიან დაუდგრომლები; მოხდება ხოლმე, რომ მუშაობის დროს რომ დაინახენ ფურსა, დაიწყებენ ცემასა და ქსუედლებთან და ამის გამო ძალიან საშიშნიც არიან. მაგრამ ზომიერი და წყნარი მოხმარება ბუღებისა ძალიან სასარგებლო არის სამოსახლო ეკონომიაში, იმიტომ რომ ბუღის ღონიერ არის თითქმის მუქი მუშაობაში. ზომიერი და ძალა დაუტანებელი მუშაობა თითონ ბუღების კარგამყოფობისათვისაც კარგი არის და არც თუ რამეს უშლის კარგი ჩამომაველობის ვაერეცლებისათვის. სადაც ჯილაგანი ბუღები უბითა თვალსაში, იქ საჭირო არის, რომ მისცენ შემთხვევა მოძიობისათვის, ე. ი. მსუბუქი მუშაობა; თუ ეს მოძიობა არა აქეს ბუღსა, მაშინ უხდება ფეხები, სუსტდება და ეს ღირსება რასაკვირველია გადასდებს ჩამომაველობასა. შესანიშნავი არის, რომ ის ბუღები, რომელნიც დადიან საძირად, უფრო მაგარ ფეხებიანს და კარგა მყოფს ჩამომაველობას აშენ-

ბენ, ვიდრე თვალსაში მდგომარე; რაცკი შეგება რძიანობასა და ხორციანობას, ეს ღირსება ორსავე ბუღიდან კარგე უძლეეთ ჩამომაველობაში, თუნდა თვალსაშიც ვებს და თუნდა გაშვებული დადიადეს. მსაკუნდამ ჰქონდეთ მხედველობაში, რომ ის ჯილაგანი ბუღები, რომელნიც ყოველთვის ინახებიან თავილებში, მალე სქედებიან და მძიმეებიან, და ამიტომ დასამაველად აღარ ვარგებენ; ამიტომ იმათთვის საჭირო არის შობაობა, ანუ მსუბუქის მუშაობით, და ანუ საძირადგან გწმებთ.

მხოლოდ ცხადია, რომ როდესაც უნდათ ბუღა ამკონ, იმ დღეს იმისი მუშაობა არ იქნება, ამიტომ რომ შეიძლება მოიქნას და ცუდად იმოქმედოს ჩამომაველობაზედ. ნოყიერი საქმელი და მოსვენება დამაკების დღეს არის საჭირო ბუღისათვის, რომ კარგათ იმოქმედოს ნაყოფზედ.

როდესაც ახალგაზდა ბუღებს აჩვენებენ მუშაობაში, მაშინ სასტიკად მოქცევა ცუდი არის: ძალიან ცემა, ყვირილი და ყოველი სასტიკობა ხდის პირუტყვის ცუდის ზნისას, აქუსტებს საშიშრობამდინ და მერე აღარც ვარგობს სამუშაოდ. მარდა ამისა გაჭირობა და სიქსუფეგ გადასდებს ჩამომაველობასა. ბუღების დასამხედველად ხმარობენ ცხვირის რგოლსა;—ეს საშუალება დასამხედველად ახლა ვერ ითვლება უტყოსად, მაგრამ თუ ურთავთ იმხარეს კი არ არის კარგი.

რგოლის ჩამოკერა სტებს ძალზე ტკივილსა, და თუ მსცემენ გაუჭირებლად და მალე, მაშინ პირუტყვი ზოროტდება და ქსუედება იქამომდე, რომ სრულებით გიგდება და მაშინ იმისი მომარჩილება შეუძლებელია. ის მოხდება ხოლმე განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ბუღს უყრიან ცხვირში რგოლს გვიან; ამიტომ მოსახლეები უყრიან რგოლს პატარობაში იმ ბუღებსა, რომელიც უნდათ სამუშაოდ, (ერთი წლისაზე ადრე). ამ საშუალების რიგე მოხმარებით, ბუღები მართლად მხედვლებიან და ჩქარაც ეჩვენებენ რგოლის ტარებასა. როდესაც უნდათ, რომ ბუღა დაჩვიონ მუშაობასა, მაშინ ამ საქმეს იწყებენ მეტოქამეტე თიდან; პირველად ამენ მსუბუქ უღელში და ადვილ მუშაობაში, მერემ თანდათან უმატებენ ორ წელიწად ნახევრამდე; მერე, როდესაც ბუღა დაიწყებ

მაკობას, ისევე აძლევდნ ადვილს სამუშაოსა და არას დროს არა დღიან და ჰქანცენ. ბუღლები, რომელთაც კარგა უფლოან და მუშაობაშია ფრთხილად ექცევიან, მძღველებ რეკრამედ და ამ დროს სრულგებობა არა ჰკარგენ დასამაკებელს ნაყოფიერობასა.

შენიშვნა. ანგლიაში, შინათაში და ზოგი ერთ ზერმანის ნაწილებში ცხვირის რგოლსა ხმარობენ არამც თუ იმ ბუღებისთვისა, რომელთაც ამუშავენ, არამედ იმათთვისაც, რომელნიც არიან მხოლოდ სამაკებლად. თუ ბუღა დაღის ფურცებთან ერთად, როგორც შოლანდიაში და განსაკუთრებით შევიცარაში, მაშინ მწველად ქსულებს; მაგრა, როდესაც ბუღა რამდენიმე წლის განსაკუთრებაში სდგას სულ თავილაში, მაშინ ხდება რაღაც ბიარტი და ცუდის ზნისა, რომლისგამოც იმისგან გავლა და ანუ მოვლა იმისი კაცისათვის ძალიან საშიში არის; ასე რომ ბუღა ანუ მოიზორან გასეღვითა და ანუ სრულგებით არ მისცენ მოძრაობა; ამ უკანასკნელს შემისხვევაშიც ბუღა სუქდება, მიძიდება და აღარც სამაკებლად ვარგა, და ამიტომ მოშორება იმისი მოსახლეობიდან ხდება კიდევ საჭიროად.

საღმთო ისტორია.

უ რ ი ა ს მ ო კ ე ლ ა .

ღვთით რომ მევედ ვახდა, მაშინვე არ დაიწყა თავისი ქნარი. ამ გვირგვინანის ფსალმუნები ეხლაც ატკობენ კაცის გულს. შეველა ესრელით მევედ რაკი ვახდა, მაშინვე დაიწყო ზოუნვა იმაზედ, რომ აღუდგინა ღვთის მსახურება და უწინდელი ბრწყინვალება იმისთვის; აღთქმის კიდობანი დიდხანს თითქმის სრულგებით დაიწყებულყო, მაგრამ ამ არის აღსანიშნავად გერ პირველად იერუსალიმის დაბრუნება იერუსალიმის, რადგან იერუსალიმი ისუნავეს სკედილს შემდეგ ისე იღბულად აღიპყრეს. ღვთისმა იერიშით აიღო იერუსალიმი, ვაშენა და გააბაგრა და შემდეგ აღთქმის კრავი გადართანა იქ და თავის სახელმწიფოს სატახტო ქალაქად დანიშნა.

ღვთით ბეგრს ომობდა თავის მეზობელ ქვეყნებთან და ამით ძალიან გააფრცელა თავის სამეფო; იმის საბძანებელი შეუქვეყნის

ზღვიდან მაკარებელი მფრატამდის მიდიდა და დამასკიდგან მეგობტემდის. თუმცა სზირად ომობდა ღვთით, მაინც იმის მეგობდის დროს ხალხი უწინდელ დროებზე უფრო მედნიერები იყო; თვით დამარჩილებულთაც კი, სახელდობრ: სირიელთ, მდომალთ, მოაველთ და შოლისტიმელთ თავიანთ თავი ბედნიერად უნდა შეერცხათ ამისთანა წინგებულ მეფის ხელქვეით ყოფნაში. ეს კი იყო, რომ ამმონელთ სასტრკად მოექცა, მაგრამ მაშინ ღვთისთს გულში ცოდა დაინერგა; ყველა გვარი გულისთქმა კაცს აბრმავებს აყრუებს და გულსაც უქეცავებს. მეფეს შეუყვარდა ხორციელი სიყვარულით შრასი ცოლი, ბრსაბია. შრია ღვთისთს ჯარში მსახურობდა. თავის ცოდელი სურვილის აღსასრულებლად ღვთისთმა უბრძანა თავის ჯარით მძღველს, იოახს, რომ ურია ბრძოლის ყამს ისეთ ალაგას დაეყენებინა, სადაც უფრო ადვილად მოკლავდა მტერი. რასაკვირველია, ღვთისთს აღარ მოავგონდა, რომ ერთ დროს იმასაც ესეთი ხედარი ჰქონდა დამზადებული საულისაგან და ამ განსაცდელისაგან დაიხსნა მხოლოდ ღმერთმა. ღვთით ველა ამას აღარა ფიქრობდა; იმითომ რომ გულისთქმა დაბრძმავა იგი. ღმერთმა ისე ჰქნა, რომ ურია მოჰკლეს ოპში; ხოლო ღვთისთმა იმისი ქერივი ბერსაბია ცოლად უკირთა.

შერთვის შემდეგ თითქმის მთელი წელიწადი სტვორებდა იმასთან მშვიდობიანად. მითხელ მოვიდა იმასთან წინასწარმეტყველი ნათანი და უთხრა: „მეფეო! გამიჩიე მე შემიდგი საქმე: ერთ ქალაქში ორი კაცი სტვორებდა: ერთი საწყალი, ხოლო მეორე მდიდარი. მდიდარს მრავალი ცხვარი და ძროხა ჰყვანდა, ღარბის კი არა ჰყვანდა გარდა ერთი კრავისა, რომელიც მას ძალიან შეუყვარდა და უყვლიდა. ის კრავი იმის სუფრაზედ მსკადა, იმის თასიდგან მსიდა და იმისზედ მუხლებზედ იძინებდა. მრთხელ ეწვია სტუმარი მდიდარს კაცს და იმან დაინანა თავის ფარიდგან მტებრის გამოყვანა, ხოლო გამიართა მას საწყალს კრავი მისი და მით უმასპინძლა სტუმარსა თავისსა.“

ღვთისთმა მოისმინა რა ეს ამბავი, აღინთო მრისხანებით და თქვა: „ეთიარცა წინდა არს

ღმერთი, ვგრეცა კაცი იგი ღირს არს სკედილისსა“ მაშინ ნათანი უთხრა ღვთისთს: „კაცი იგი— ხარ შენი“ და კვლად დამუბტა: „ეს კრეცა ამბობს შეფლი ღმერთი ესრელია მე ცხვე შენ მევედ ესრელია ზედა; აწ მე გამოვიხსენ შენ ხელთაგან საულისათა რიასათვის უგულვებელ ჰყო სიტყვა ღვთისთა და მაკლური საქმე ჰქმენ წინაშე თვალთა ჩემთა! შენ მოკალ შრია ამმონელი ცოლით, ხოლო ცოლი მისი შერთე შენ ცოლად.“ ღვთისთმა იგრძნო თავის შეცოდება; სერინდისი გაეღვიმა იმას და ახლა გულითადის სინანულით დაიწყო იმან თვისთა ცოდვების აღსარება ღვთის წინასწარმეტყველის წინ. „შევეცადე მე უფელს! უთხრა იმან ნათანს, წინასწარმეტყველმა უბასუხა: „შეფალმა უცვე შეგინდა შენ შეცოდება შენი, —შენ არა მოჰკედებო! შარან ვინაიდგან ამა საქმით შენ დამტკიცე შეფლი მტერთა მისთა წინაშე, ამისათვის მოკედება ძე შენი, მერსაბიასაგან და დადებულთა— და ეს რომ უთხრა— განშორდა.

მძიმმა ღვთისთს ეს წინასწარმეტყველება, რადგან მამა იყო და შევილსა ჰკარგავდა მაგრამ ის ფიქრი უფრო მძიმმა იმას, რომ სასჯელი ეწვოდა მას შეუკავებელი სიტკობების მოყვარობისათვის. ღვთისთმა დავმო მიჰყას და გულმობრუნებით ევედრებოდა შეფალს მისი შევილი. სწორედ აძროს ჰლოადებდა ცრემლებით იმ სინანულის ფსალმუნს, რომელთაც ყველა ცოდელი ეხლაც ევედრება ღმერთს შეწყალებას: „მოწყალე მე ღმერთო დილითა წყალობითა შენითა, და მრავლითა მოწყალეობითა შენითა განწმინდე უსჯულოება ჩემი. შუფრის განზანე მე უსჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვთა ჩემთაგან განწმინდე მე. რამეთუ უსჯულოება ჩემი ეუწყვი მე და ცოდედა ჩემი წინაშე ჩემსა იმს მარადის. შენ მხოლოსა შეცოდებ და ბიარტი შენს წინაშე ვეცა— გული წმინდა დაძაბედ ჩემთან. ღმერთო და სული წრუველი განმახსნე გეც მსა ჩემსა!“